

RELIGIONS

Generalitat de Catalunya
Departament de Justícia
Direcció General d'Àfers Religiosos

Vides de jesuïtes

DIVERGÈNCIES • Molts dels religiosos entrevistats al llibre 'Confesiones de jesuitas', alguns dels quals són catalans o estan molt relacionats amb Catalunya, es mostren molt crítics amb el papat de Joan Pau II **PAPA** • El volum ajuda a entendre una orde històrica de molt pes avui, ja que hi pertany Francesc **HISTÒRICS** • Entre els que parlen hi ha Jon Sobrino i González Faus

Mireia Rourera
BARCELONA

"No entenc, des de l'Evangeli, des del Vaticà II, algunes coses de l'entorn papal. Per exemple, l'existència de cardenals com a «premi», i aquest títol tan anti-evangèlic de «prínceps de l'Església». No entenc la manera d'escollir els papes, que ja no hauria d'estar a les mans dels cardenals sinó dels presidents de les conferències episcopals... [...]. Tampoc entenc la forma actual de la designació dels bisbes per la cúria, que és contrària a la millor tradició eclesial, i que afavoreix escollir en la seva línia." Ho explica el jesuïta José Ignacio González Faus, tan proper a Barcelona i a Catalunya, on viu, i fundador de Cristianisme i Justícia, en una extensa entrevista on se sincera sobre l'interior de l'Església i l'interior de si mateix. Aquesta *confessió* queda recollida en el llibre *Confesiones de jesuitas* (Libelista), de Valentí Gómez-Oliver i Josep M. Benítez-Riera, que acaba de ser publicat.

Confesiones de jesuitas ha recopilat diverses entrevistes a jesuïtes d'arreu del món, a qui ha fet les mateixes preguntes sobre l'Església, la Companyia de Jesús, la societat i la seva pròpia vida. Algunes de les entrevistes havien sortit publicades en un volum anterior, del 2003, titulat *31 jesuitas se confiesan*. Entre aquests, Miquel Batllori. L'historiador català,

El jesuïta Josep M. Benítez-Riera i Valentí Gómez-Oliver, autors del llibre 'Confesiones de jesuitas' ■ 80GRAMS

que precisament va morir aquell 2003 a Sant Cugat del Vallès, confessava als seus 93 anys que considerava l'Església catòlica d'aquest principi de mil·lenni com "un fracàs de l'esperançador Concili Vaticà II", opinava que l'Església "s'havia d'actualitzar" i, sobretot, que havia de superar "el triomfalisme eclesiàstic". Batllori, que va passar gran part de la seva vida com a docent a diverses universitats del món, interrogat sobre amb quina aroma li agradaria ser associat responia: "Amb l'aroma de la rosa, símbol de Catalunya, juntament amb el li-

bre, de la seva festa nacional de Sant Jordi."

El llibre és molt fàcil de llegir però molt intens i dens. És fàcil perquè com que són entrevistes es pot llegir per capítols, pel je-

Membres de la
Companyia de Jesús de tot el món parlen d'ells i de l'Església

suïta que més interressi. Però és dens i intens perquè hi ha les reflexions d'alguns dels homes que, en els darrers decennis,

van ser més crítics amb el papat de Joan Pau II i que ara, amb Francesc, precisament un jesuïta, veuen que es pot recuperar la primavera que va ser el Vaticà II. Un d'aquests que diem crítics també és català, Víctor Codina, que no dubta a definir com "d'hivern eclesial" l'etapa que "va començar al final del pontificat de Pau VI i ha durat fins a la dimissió de Benet XVI". Recorda Codina que Joan Pau II va "intervenir" la Companyia de Jesús "amb el nomenament del delegat pontifici P. Dezza i la desqualificació del P. Arrupe" i que va ser sota el mandat del

papa polonès quan hi va haver les "censures i mocions a uns cent teòlegs per part de la Congregació de la Doctrina de la Fe presidida per Ratzinger, les Instruccions contra la teologia de l'alliberament de 1984 a 1986, el silenci imposat a Leonard Boff i a Jon Sobrino". I precisament Jon Sobrino, de família basca que va néixer a Barcelona durant la Guerra Civil, és un altre dels qui tenen veu a *Confesiones de jesuitas*. Sobrino, que no s'entén sense parlar de la seva relació amb els pobres d'El Salvador i l'Amèrica Llatina i els màrtirs Óscar Romero i Iñaki Ellacuría, tots dos assassinats pel poder, s'aferra a la seva església dels pobres. I diu: "El meu model d'Església actual s'ha d'anar a buscar enrere, a Medellín. L'Església de Medellín va ser atacada, assetjada i quasi destruïda, no ho oblidem, pels poders d'aquest món (els exèrcits, les oligarquies econòmiques, els governs) i també per algunes instàncies jeràrquiques... però no ha mort. Diu José Comblin que segueix latent i tornarà a sorgir en qualsevol moment." Jon Sobrino, un dels teòlegs més importants, critica una Església "de poder desmesurat i d'imposició de la jerarquia". Recorda que és una institució que ha "introduït la por precisament quan ella ha de ser depositària de la bona notícia", que "nega els drets humans quan n'ha de ser baluard". Un altre entrevistat que cal llegir és el qui fou arquebisbe de Milà, Carlo Maria Martini, mite d'una Església evangèlica. ■

UNES REVISTES DE PROP PER ANAR MOLT LLUNY.

eg
EDITORIAL GAVARRES
POSEM
EN VALOR
LA GENT I EL
TERRITORI

www.editorialgavarres.cat